

ЧАРОБНА КУЋИЦА НА ДРВЕТУ бр. 1

ДИНОСАУРУСИ ПРЕ МРАКА

Мери Поуп Озборн
Илустровао Сал Мердока

Превела
Милица Цветковић

мала лагуна

Наслов оригинала

Mary Pope Osborne
DINOSAURS BEFORE DARK

Text Copyright © 1992 by Mary Pope Osborne
Illustrations Copyright © 1992 by Sal Murdocca

Published by arrangement with Random House Children's Books,
a division of Random House, Inc.

Translation Copyright © 2005 за српско издање, ЛАГУНА

Садржај

1. У шуму	9
2. Чудовиште	14
3. Где је то овде?	21
4. Хенри	26
5. Злато у трави	32
6. Долина диносауруса	41
7. Спреми се, позор, сад!	51
8. Циновска сенка	56
9. Диван лет	62
10. Кући пре мрака	69

*Линди и Малори,
које су са мном њошле на њуџ*

1

У шуму

„У помоћ! Чудовиште!“, рекла је Ени.

„Аха, наравно“, одвратио је Џек. „Право чудовиште у Жапчевом Рукавцу у Пенсилванији.“

„Бежи, Џек!“, викнула је Ени. Потрчала је уз пут.

О, брате.

Ето шта му се дешава кад проводи време са својом седмогодишњом сестром.

Ени је волела измишљене ствари. Али Џек је имао осам и по година. Он је волео *истинске* ствари.

„Пази, Џек! Чудовиште стиже! Да се тр-
камо!“

„Нека, хвала“, одбио је Џек.

Ени је сама отрчала у шуму.

Џек је погледао у небо. Сунце само што
није зашло.

„Хајде, Ени! Време је да пођемо кући!“

Али Ени је нестала.

Џек је чекао.

Од Ени ни трага.

„Ени!“, викнуо је поново.

„Џек! Џек! Дођи овамо!“

Џек је застењао. „Боље би ти било да је не-
што добро“, казао је.

Скренуо је с пута и упутио се у шуму.
Дрвеће је било позлаћено светлошћу касног
поподнева.

„Дођи овамо!“, позвала је Ени.

Ено је. Стајала је под високим храстом. „Види“, звала га је. Показивала је на морнарске лествице од канапа.

Биле су то најдуже лествице од канапа које је Џек видео у животу.

„Ау“, прошапутао је.

Лествице су висиле са самог врха дрвета.

А тамо – на врху – стајала је кућица. Била је ушушкана између две гране.

„Ово мора да је највиша кућица на дрвету у свету“, казала је Ени.

„Ко ли ју је саградио!“, питао се Џек. „Нисам је раније приметио.“

„Не знам. Али идем горе“, најавила је Ени.

„Немој. Не знамо чија је“, упозорио је Џек.

„Само малчице“, казала је Ени. Почела је да се пење уз лествице.

„Ени, враћај се!“

Она је наставила да се пење.

Џек је уздахнуо. „Ени, скоро је мрак. Треба да пођемо кући.“

Ени је нестала у кућици.

„Е-ни!“

Џек је причекао тренутак. Спремао се да је поново позове кад је Ени протурила главу кроз прозор кућице на дрвету.

„Књиге!“, довикнула је.

„Шта?“

„Пуна је књига!“

О, човече! Џек је обожавао књиге.

Наместио је наочаре. Ухватио се за стране лествица и кренуо горе.

